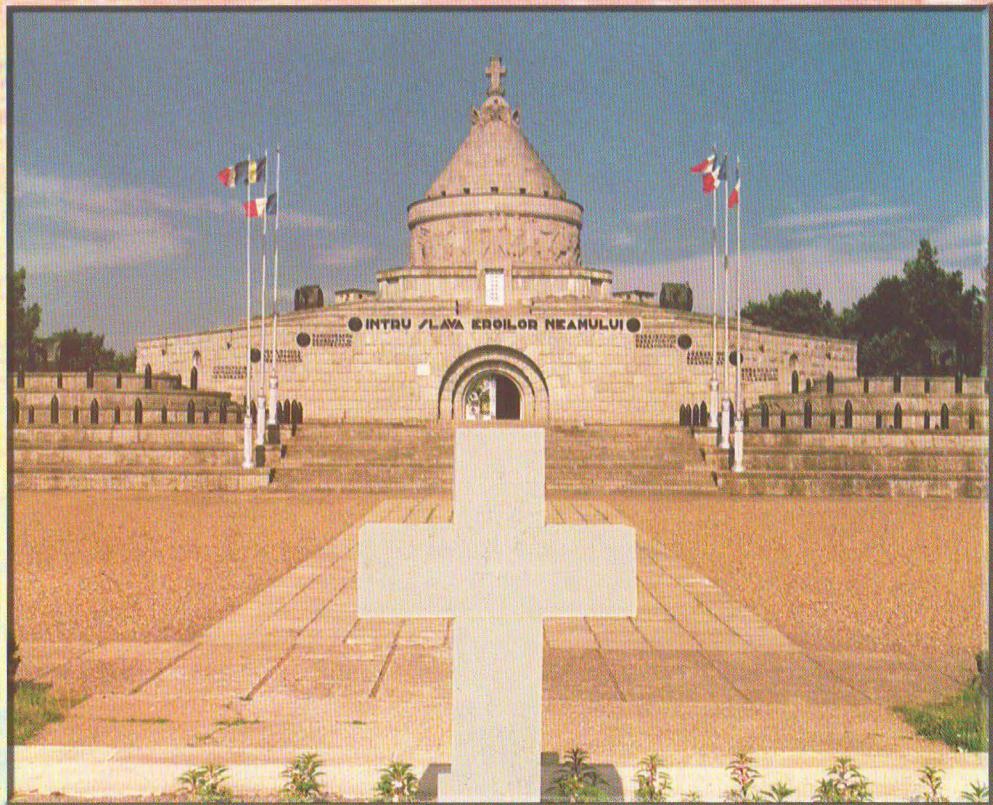


# MĂRĂŞEŞTI



**MAUSOLEUL EROILOR NEAMULUI  
NATION'S HEROES MAUSOLEUM  
MAUSOLÉE DES HÉROS DE LA NATION**

MUZEUL VRANCEI • FOCŞANI • 2014

**I**nitiațiva construirii Mausoleului Eroilor de la Mărășești aparține Societății Ortodoxe Naționale a Femeilor Române și a fost lansată la Congresul desfășurat la 8 iunie 1919, în Sala Senatului din Capitală.

În acest scop, s-a constituit un comitet format din mari personalități ale vremii, sub președinția Principesei Alexandrina Gr. Cantacuzino.

La 8 octombrie 1919, în cadrul unei ceremonii memorabile, este fixat locul unde urma să fie construită Biserică Neamului, loc marcat, conform tradiției, de o cruce de fier adusă de la Mitropolia Moldovei și Sucevei. Pământul pe care s-a înălțat monumentul a fost donat de Georges Ulise Negropontes, la 14 iulie 1921.

În anul 1921 a fost organizat un concurs pentru cel mai bun proiect de construcție al mausoleului, competiție câștigată de arhitectii Georgel Cristinel și Constantin Pomponiu, dar, din lipsa fondurilor, proiectul câștigător a fost abandonat. Monumentul actual a fost ridicat după planurile arhitectului George Cristinel.

Piatra de temelie a viitorului memorial a fost aşezată la 6 august 1923.

În vara anului 1924 a început reînhumarea osemintelor ostașilor căzuți pe câmpul de luptă, în criptele mausoleului, iar în septembrie au fost depuse în sarcofagul central rămășițele pământești ale generalului Eremia Grigorescu, comandant al Armatei I Române din timpul bătăliei Mărășeștilor.

La 27 septembrie 1924 a avut loc solemnitatea inaugurării criptelor, în prezența Reginei Maria și a unor înalte personalități ale timpului. După 12 ani s-au reluat lucrările de zidire la cupola monumentului, cunoscută sub numele de „Cupola Gloriei”, ale cărei basoreliefuri au fost sculptate de către Ion Jalea și Cornelius Medrea, în timp ce fresca din interior a fost pictată de Eduard Săulescu.

La 18 septembrie 1938, în prezența regelui Carol al II-lea, a numeroase oficialități și a unei multimi impresionante, s-a desfășurat ceremonia inaugurării mausoleului.

Mausoleul adăpostește, în cele 154 de cripte individuale și 9 cripte comune, dispuse radial pe cele 18 culoare, rămășițele pământești a 5.073 ostași și ofițeri, printre care fetița-eroină Măriuca Zaharia, căpitanul Grigore Ignat, locotenent Gabriel Pruncu.

Pe frontispiciul Mausoleului s-au înscris cuvintele „Întru Slava Eroilor Neamului” și numele localităților unde s-au purtat principalele bătălii de pe Frontul Românesc.

**T**he initiative of constructing the Heroes' Mausoleum in Mărășești belonged to the National Orthodox Society of Romanian Women and was launched during the Congress that took place in the Senate Hall in Bucharest on June 8<sup>th</sup> 1919.

For this purpose, a committee consisting of great personalities of that time was constituted under the presidency of Princess Alexandrina Gr. Cantacuzino.

A memorable ceremony was held on October 8<sup>th</sup> 1919 to designate the site where the Church of the Nation would be built. Following tradition, the place was marked with an iron cross brought from the Metropolitan Church of Moldova and Suceava. The land on which the monument is built was donated by Georges Ulise Negropontes on July 14<sup>th</sup> 1921.

A competition for the best mausoleum construction project was held in 1921. The winner project by architects George Cristinel and Constantin Pomponiu was later abandoned due to the lack of funding. The current monument was erected according to the plans of the architect George Cristinel.

The foundation for the memorial monument has been set up on August 6<sup>th</sup> 1923.

During the summer of 1924, the remains of the fallen soldiers were transferred into the crypts. The remains of the General Eremia Grigorescu, commander of the 1st Romanian Army during the battle of Mărășești were deposited in the central sarcophagus in September 1924.

The solemn inaugural ceremony for the crypts was held in the presence of Queen Mary on September 27<sup>th</sup> 1924.

After 12 years the construction work at the monument's dome, known as „The Dome of Glory”, restarted. The bas-reliefs have been sculpted by Ion Jalea and Cornelius Medrea, while in the interior was painted in fresco by Eduard Săulescu.

The inaugural ceremony for the mausoleum was held on September 18<sup>th</sup> 1938, in the presence of King Carol II and many other personalities in front of an impressive crowd.

The 154 individual and 9 common crypts arranged radially in 18 passages inside the Mausoleum shelter the remains of 5.073 soldiers and officers, among them the heroine-girl Măriuca Zaharia, captain Grigore Ignat and lieutenant Gabriel Pruncu.

The words „For the Grace of Nation's Heroes” and the main battle places on the Romanian front are written on the frontispiece of the Mausoleum.

**L**'initiative de la construction du Mausolée des Héros à Mărășești appartient à la Société Orthodoxe des Femmes Roumaines et a été prise à l'occasion du Congrès déroulé dans la Salle du Sénat, à Bucarest, le 8 juin 1919.

Dans ce but, on a constitué un comité dont faisaient partie de grandes personnalités de l'époque et qui était présidé par la Princesse Alexandrina Gr. Cantacuzino.

Le 8 octobre 1919, au cours d'une cérémonie mémorable, on a établi l'endroit où allait être bâtie l'Eglise du Peuple, lieu marqué, conformément à la tradition, par une croix en fer apportée de la Cathédrale de Moldovie et de Suceava.

Le terrain sur lequel on a bâti le monument a été une donation faite par Georges Ulise Negropontes, le 14 juillet 1921.

En 1921 on a organisé un concours pour le meilleur plan de construction du mausolée. Les gagnantes en ont été les architectes Georgel Cristinel et Constantin Pomponiu, mais, faute d'argent, le projet a été abandonné. Le monument, tel que l'on peut voir aujourd'hui, a été construit selon les plans de l'architecte Georgel Cristinel.

La pierre de fondation du futur mémorial a été mise le 6 août 1923.

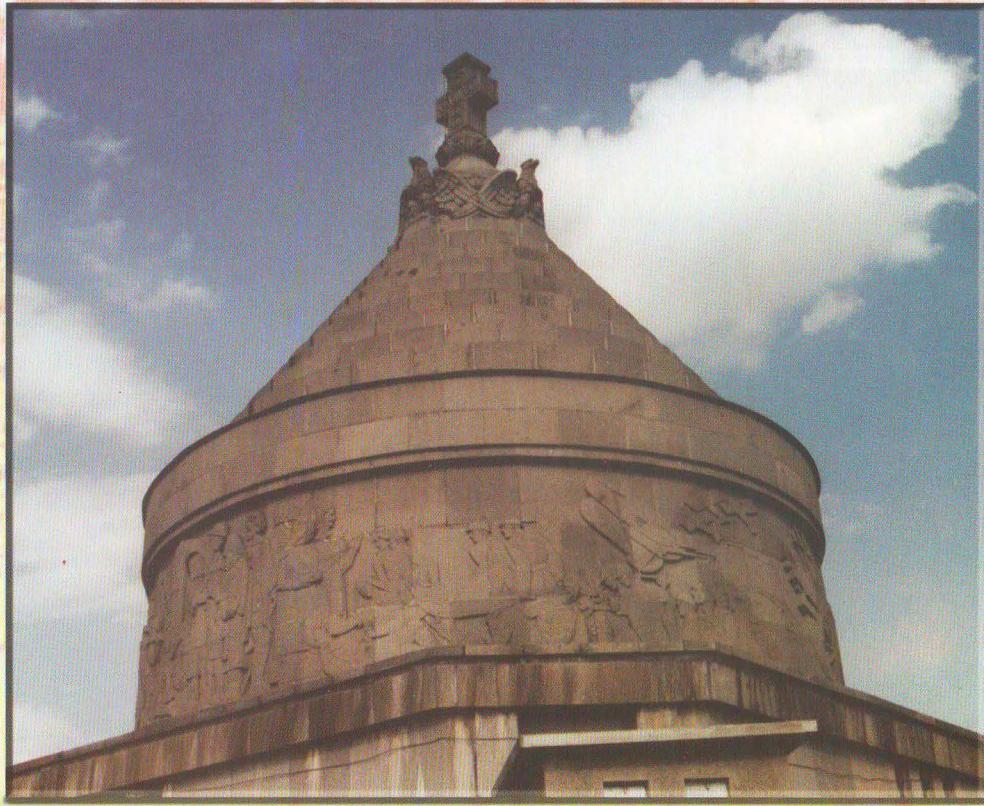
En 1924, durant l'été, les ossements des soldats tombés sur les champs de bataille ont été mis dans les cryptes du mausolée et au mois du septembre, les dépouilles du général Eremia Grigorescu, commandant de l'Armée 1<sup>ère</sup> Roumaine sur les champs de Mărășești, ont été transférées dans le sarcophage central. Le 27 septembre 1924 s'est désoulée la solennité de l'inauguration des cryptes, en présence de la Reine Maria et de hautes personnalités de l'époque.

Après 12 ans on a repris les travaux de construction de la Coupole du monument, connue sous le nom de „La Coupole de la Gloire”, dont les bas-reliefs ont été sculptés par Ion Jalea et Cornelius Medrea et à l'intérieur Eduard Săulescu a réalisé la peinture à fresque.

Le 18 septembre 1938, en présence du roi Carol II et de nombreuses autorités mais aussi d'une foule impressionnante, s'est déroulée la cérémonie de l'inauguration du monument.

Le Mausolée abrite, dans les 154 cryptes individuelles et 9 cryptes communes, disposées d'une manière radiale sur les 18 couloirs, un nombre de 5.073 soldats et officiers, parmi lesquels la petite fille-héroïne Măriuca Zaharia, le capitaine Grigore Ignat, le lieutenant Gabriel Pruncu.

Sur le frontispice du Mausolée on a inscrit les mots: „À la Gloire des Héros du Peuple” ainsi que les noms des localités où se sont déroulées les principales batailles sur le front roumain.



Cupola Gloriei



Fragment din  
metopa în basorelief  
care înconjoară  
mausoleul

**D**upă doi ani de război pustitor în Europa și după doi ani de neutralitate, la 14 august 1916, România intra în războiul drept și sfânt al întregirii, al împlinirii aspirațiilor naționale, legitime și multiseculare ale poporului român.

Ofensiva armatei române dincolo de Carpați a fost primită cu entuziasm și bucurie de locuitorii Transilvaniei. În numai două luni, trupele române au ajuns până în apropierea Sibiului. Insuficient sprinținită de țările Antantei, armata română a fost nevoită să se retragă luptând eroic pentru fiecare palmă de pământ. Pe Jiu și Olt, la București și Râmnicu-Sărat, ostașii români au probat un eroism de-a dreptul legendar, spulberând intențiile dușmanului de a scoate România din război.

Frontul s-a stabilizat pe aliniamentul Carpaților Râsăreni, cursul inferior al râurilor Putna și Siret și al fluviului Dunărea. Singură, Moldova rămăsese liberă. Aici erau țaria și speranța neamului românesc. După refacere, după intensele pregătiri din iunie-iulie 1917, fapta de luptă a armatei românești avea să se concretizeze în strălucita victorie de la Mărăști din 11 / 24 iulie - 19 iulie / 1 august 1917.

În această situație, noile planuri de atac ale dușmanului vizau străpungerea portii Moldovei pe la Mărășești, pe Siret și deschiderea drumului spre Iași, zdrobirea armatei și desființarea statului român.

Răspunsul armatei române a venit cu o forță de nezdruncinat: „Pe aici nu se trece!”. Între 24 iulie / 6 august - 21 august / 3 septembrie 1917, la Mărășești și în împrejurimi, cu prețul greu al jertfei de sânge și viață, ostașii au „făcut să se întunece visurile de cucerire ușoară a patriei”, eroismul lor a „cufremurat lumea...”, au stăvilit ofensiva dușmană și au transformat bătălia într-o strălucitoare și răsunătoare victorie românească. Armata întâia română, comandantul ei și al bătăliei de la Mărășești s-au acoperit de glorie eternă.

În sirul lungilor, dureroașelor și sfâșietoarelor zile și nopti ale bătăliei, numele Mărășești, Doaga, Străjescu, Moara Albă, Moara Roșie, pădurea Răzoare s-au înscris cu litere de foc și sânge. Pe firmamentul bătăliei strălucește veșnic ziua de 6 august 1917.

În aceeași zi, în fața colosului militar german, pornit la atac în 4-6 valuri successive pe direcția Răzoare-satul Mărășești, s-a așezat Divizia 13 Infanterie, condusă de generalul Ion Popescu, formată din Regimentele 47, 51 și 50. Celelalte sectoare au fost apărate de Diviziile 9, 14 și 10. Întrreaga desfășurare a luptei s-a aflat sub comanda generalului Eremia Grigorescu. Luciditatea, curajul, abnegația, desăvârșita sa experiență și pregătire militară au avut un rol decisiv în succesul rezistenței și în transformarea bătăliei într-o mare victorie.

Pe câmpiiile de luptă ale Mărășeștilor și-au jertfit viața peste 480 de ofițeri și peste 21.000 de soldați și gradați. Au căzut eroic Grigore Ignat din regimentul 51 infanterie cu totii oamenii săi, Gabriel Pruncu, caporalul Mușat, copilul - erou Măriuca Ion Zaharia. La Mărășești, sufletul neamului românesc a renăscut și s-a înălțat spre culmile gloriei eterne.

La Mărășești, brațul ostașului român a fost întărit de superioritatea conștiințelor care n-au prețuit viața decât atât cât ea a servit idealului pentru care luptă: Libertatea și unitatea patriei și a neamului românesc.

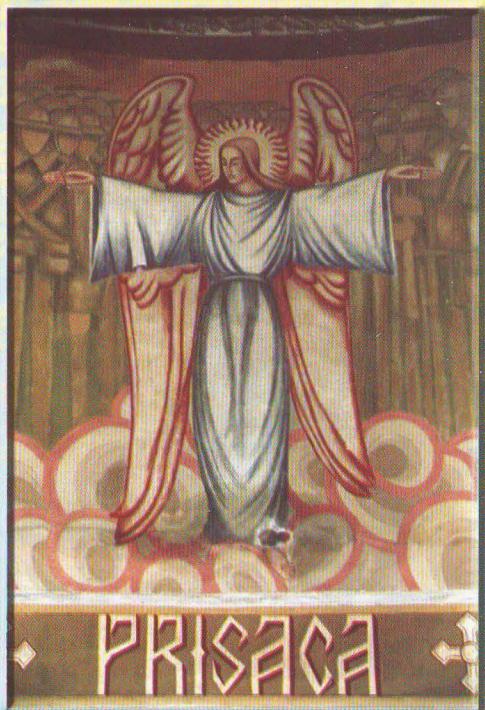


Detaliu de arhitectură de pe frontispiciu

**S**pre slava și veșnica pomenire a acelora care și-au jertfit viața, pios omagiu al urmașilor, mărturie dăltuită în piatră, menită să dăinuiască pe aceste locuri – Mausoleul Eroilor Neamului își așteaptă vizitatorii.

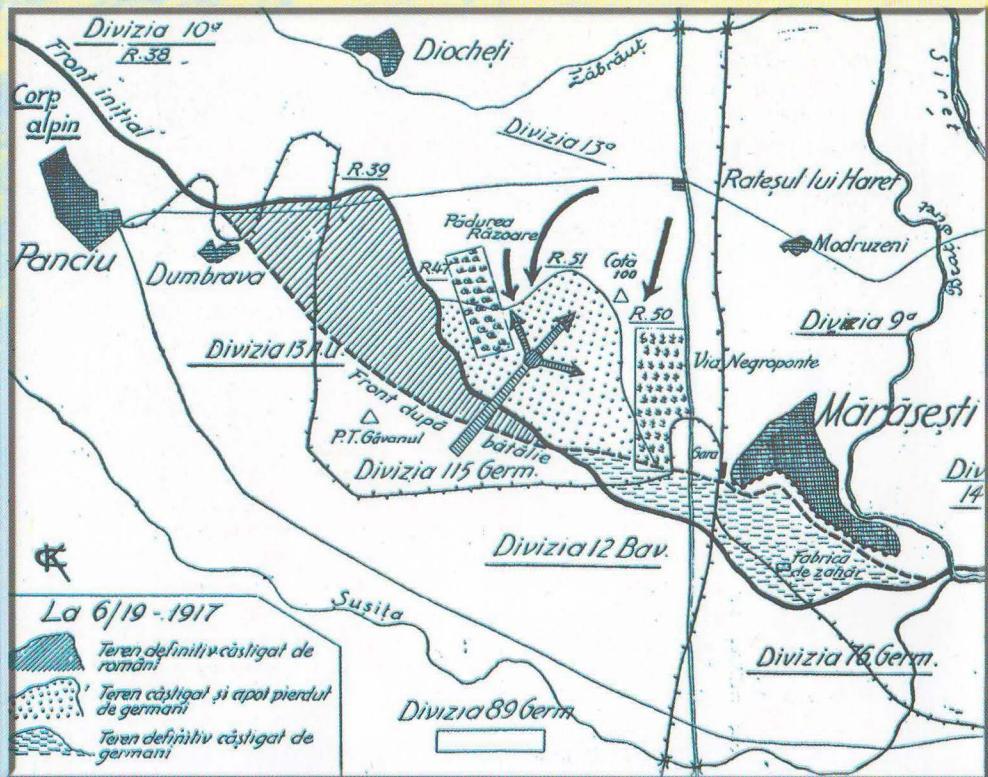
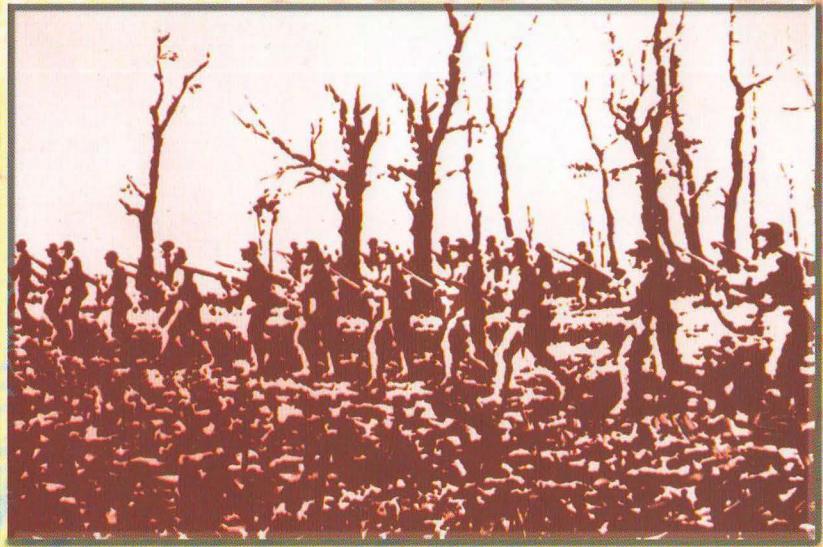


Interior din mausoleu





Sarcofagul generalului Eremia Grigorescu



**A**fter two years of devastating war in Europe and after two years of neutrality, on August 14<sup>th</sup> 1916, Romania joined the rightful and holly war of union, for fulfilling the legitimate and ancient national aspirations of the Romanian people.

The inhabitants of Transylvania received enthusiastically and joyfully the Romanian army offensive beyond the Carpathians. During just two months, the Romanian troops almost reached Sibiu. Being insufficiently supported by the countries of the Antanta, the Romanian army had to retreat fighting heroically for each piece of land. On the rivers Jiu and Olt, at Bucharest and at Râmnicu-Sărat, the Romanian soldiers showed legendary heroism, shredding the intentions of the enemy to take Romania out of the war.

The front became stabilized on the line of the Eastern Carpathians, the lower course of the rivers Putna and Siret and of the big Danube River. Moldavia remained the only free part of the country. It's here where the strength and the hope of the Romanian nation resided. After the recovery and the intense preparations from June-July 1917, the Romanian army obtained a bright victory at Mărăști during 11th / 24<sup>th</sup> of July – 19<sup>th</sup> of July / 1st of August 1917.

In this new situation, the enemy attack plans concentrated on breaking the Moldavian gate at Mărăști, on Siret and opening the way towards Iași, to finally defeat the army and abolish the Romanian state.

The answer of the Romanian army came with a powerful force: „Nobody passes through here!”. Between July 24th / August 6th – August 21<sup>st</sup> / September 3rd 1917, at Mărăști and in the neighborhoods, with the high price of bloodshed and sacrifice, the Romanian soldiers „forced the enemy's dreams of an easy conquest to fade into darkness”. Their heroism „shook the world...”, they managed to stop the enemies' offensive and turned the battle into a bright and resounding Romanian victory. The First Romanian Army and its commander leading the Mărăști battle covered themselves in glory. During the long, painful and heart-breaking days and nights of the battle, the names of Mărăști, Doaga, Străjescu, Moara Albă, Moara Rosie, Răzoare forest were written in letters made of fire and blood. The day of August 6<sup>th</sup> 1917 will eternally be remembered as the highlight of the battle.

In that day, the gigantic German army that attacked in 4-6 successive waves on the direction of Răzoare – Mărăști village was faced by 13<sup>th</sup> Division of Infantry (composed of regiments 47, 51 and 50) led by general Ion Popescu. The other sectors were defended by Divisions no. 9, 14 and 10. The entire Romanian battle front was commanded by general Eremia Grigorescu. His lucidity, courage, abnegation, his complete military training and experience had a decisive role in the success of the resistance and in turning the battle into a great victory.

On the battlefield of Mărăști over 480 officers and over 21.000 soldiers lost their lives. Among them Grigore Ignat and his whole Infantry Regiment 51, corporal Mușat and the hero-child Măriuca Ion Zaharia have heroically fallen.

At Mărăști, the soul of the Romanian nation has reborn and has risen towards the highest glory. At Mărăști, the arm of the Romanian soldier was strengthened by the superiority of the knowledge that life has no higher value than the ideal for which he was fighting: the Liberty and the unity of the Romanian country and nation.

**A**près deux années de guerre dévastatrice en Europe et après deux années de neutralité, le 14 août 1916, la Roumanie entrait dans la guerre juste et sainte de l'accomplissement des aspirations nationales, légitimes, manifestées depuis des siècles par le peuple roumain.

L'offensive de l'armée roumaine au-delà des Carpates a été reçue avec enthousiasme et grande joie par les habitants de la Transylvanie. En deux mois seulement, les troupes roumaines sont arrivées près de Sibiu. Insuffisamment soutenue par les pays de l'Entente, l'armée roumaine a été obligée de se retirer en luttant héroïquement pour chaque petite terre. Le long des rivières Jiu et Olt tout comme dans les villes Bucarest et Râmnicu-Sărat, les soldats roumains ont fait preuve d'un hérosme presque légendaire, en mettant en déroute les intentions de l'ennemi de déterminer la Roumanie à sortir de la guerre.

Le champ de bataille s'est stabilisé sur l'alignement des Carpates Orientales, sur le cours inférieur des rivières Putna et Siret et sur celui du fleuve Danube. Seule la région de la Moldavie était intacte. C'est ici que vivaient la force et l'espoir du peuple roumain. Après le redressement, après les intenses préparatifs au cours des mois des juin-juillet 1917 le fait de lutte de l'armée roumaine allait se concrétiser dans l'éclatante victoire de Mărăști, les 11/24 juillet - 19 juillet / 1 août 1917.

Dans cette situation, les nouveaux plans d'attaque de l'ennemi visaient la pénétration de la porte de Moldavie en passant par Mărăști, suivant le cours de la rivière Siret et en ouvrant ainsi la voie vers Iassy et ayant pour but la destruction de l'armée et de l'état roumain.

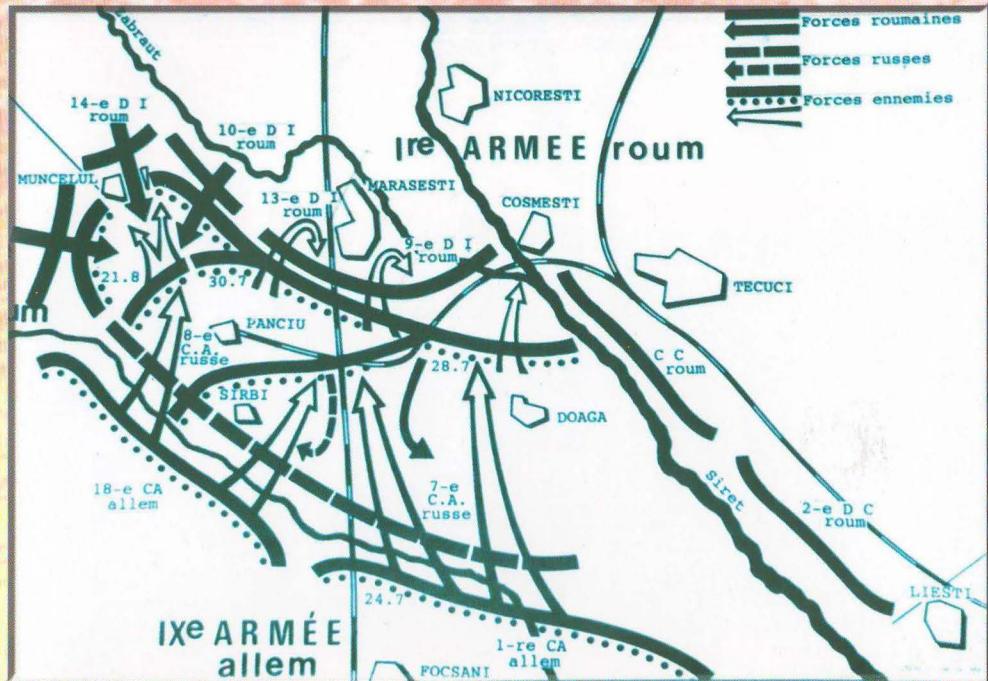
La réponse de l'armée roumaine est venue avec une force inébranlable: „On ne passe pas par ici!“. Entre 24 juillet / 6 août - 21 août / 3 septembre 1917, à Mărăști et aux environs, au prix du sacrifice suprême, les soldats roumains „ont mis fin aux rêves de conquête facile de la patrie“, leur hérosme a „fait trembler le monde...“. Ils ont arrêté l'offensive ennemie et ont transformé la bataille dans une éclatante et résonnante victoire roumaine. L'Armée 1<sup>re</sup> Roumaine, son commandant (le même de la bataille de Mărăști) se sont couverts de gloire.

Au cours de longues, douloureuses et déchirantes journées et nuits de guerre, les noms de Mărăști, Doaga, Străescu, Moara Albă, Moara Roșie, de la forêt Răzoare ont été gravés avec des lettres de feu et de sang. Sur le firmement de la bataille, le jour de 6 août 1917 va briller à jamais.

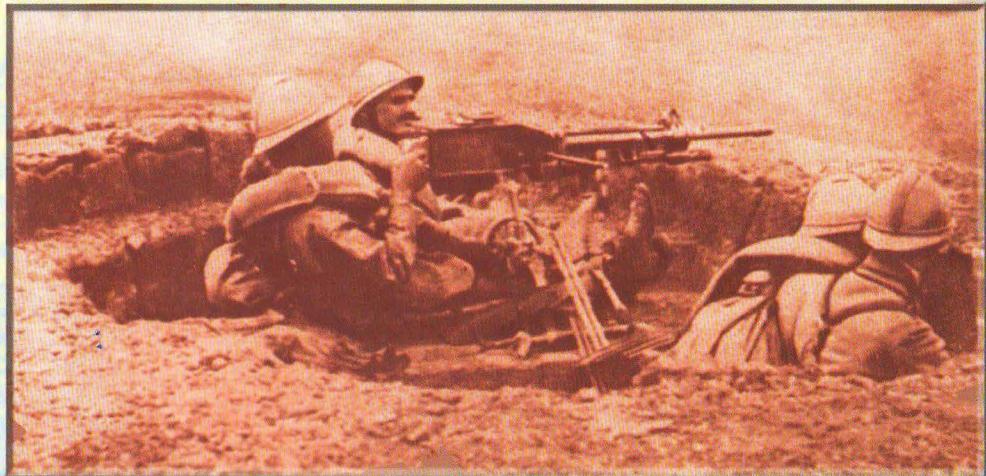
Le même jour, devant le colosse militaire allemand, qui avait organisé 4-5 attaques successives sur la ligne la forêt Răzoare – le village Mărăști, s'est interposée la Division 13 Infanterie, commandée par le général Ion Popescu, composée des régiments 47, 51 et 50. Les autres secteurs ont été défendus par les Divisions 9, 14 et 10. Tout le déroulement de la bataille a été sous la commande du général Eremia Grigorescu. La lucidité, le courage, l'abnégation, son expérience exemplaire et sa formation militaire ont décisivement contribué au succès de la résistance et au changement de la bataille dans une grande victoire.

Sur les champs de bataille de Mărăști sont morts 480 officiers et plus de 21.000 soldats et gradés. Parmi eux, Grigore Ignat du régiment 51 Infanterie avec tous ses soldats, Gabriel Pruncu, le caporal Mușat, la petite fille héroïne Măriuca Ion Zaharia.

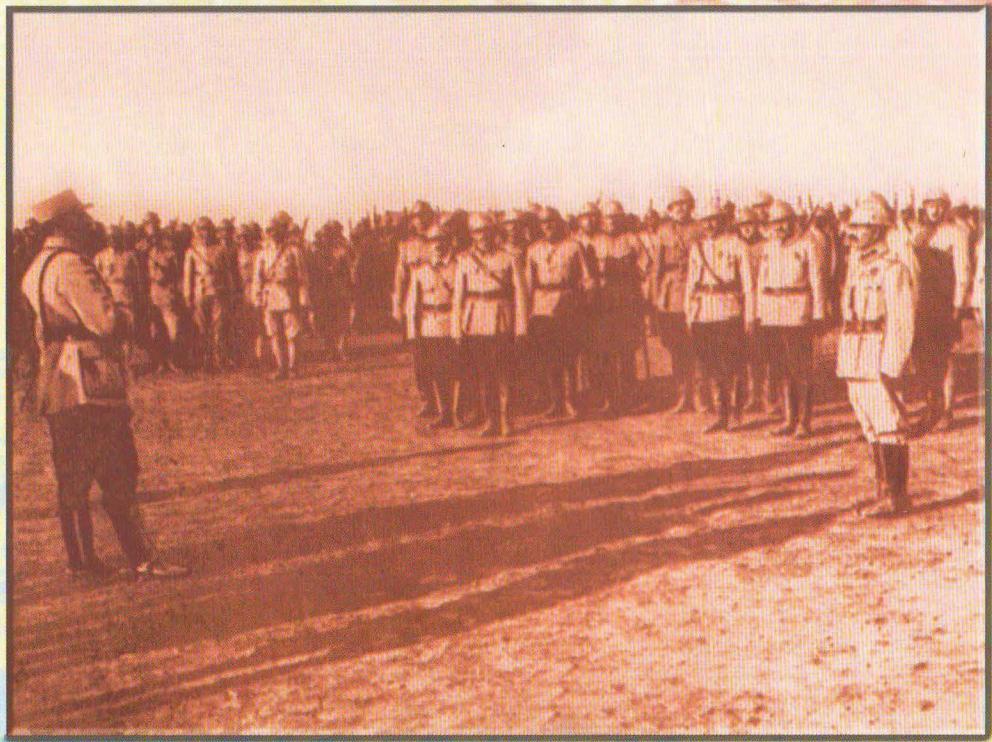
À Mărăști l'âme de la nation est née de nouveau et s'est levée vers les cimes de la gloire éternelle. À Mărăști le bras du soldat roumain a été renforcé par la supériorité des consciences qui, au-dessus de leur vie, ont mis l'idéal pour lequel elles ont lutté: La Liberté et l'unité de la patrie et de la nation roumaine.



Harta luptelor de la Mărășești



Post de luptă în zona Mărășești



Generalul Eremia Grigorescu vorbind ostașilor și ofițerilor – Mărășești, 1917



Decorarea unor ofițeri și ostași români cu înalte distincții militare franceze pentru faptele de arme săvârșite în vara anului 1917



---

Text: Maria Mihăilescu, Dumitru Huțanu  
Traducere: Florentina Mătăuanu – în limba engleză  
prof. Rica Crihană – în limba franceză  
Foto: Călin Florea. Tehnoredactare: Lelia Pavel  
Conceptie grafică: Paul Oprea  
Tipărit la SC Paper Print Invest SA Brăila

---

# VRANCEA

*harta turistică ◆ touristic chart ◆ carte touristique*

